



ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๖

ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี
อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลิ
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อเป็นการป้องกัน การระงับโรคติดต่อและเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคเนื้อสัตว์ จึงเป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้บังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลิ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลิและประชาชนใกล้เคียงได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคเนื้อสัตว์ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลิ ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีและนายอำเภอแม่ลาว จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี” เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีไข่สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุง แต่ง ให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้งอกอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งที่ฆ่าแล้วและยังมิได้ฆ่าแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี แต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน
ประจำองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

ข้อ ๕ ให้กิจการโรงฆ่าสัตว์ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

ข้อ ๖ สถานประกอบการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยผังเมือง
หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการ
ประกอบกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่
กรณี

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน
สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือสถานที่อื่นๆตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อ
ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัย อันก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

ข้อ ๘ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีลักษณะอาคารตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นในห้องฆ่าสัตว์ต้องเป็นพื้นที่คอนกรีตหรือวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่น ไม่เป็นพิษ ไม่มีรอยแตก
ไม่ลื่นพื้นต้องลาดเอียง ไม่มีน้ำขัง ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ฝาผนังและเพดานห้องฆ่าสัตว์ ให้ใช้วัสดุที่มีผิวเรียบเพื่อป้องกันมิให้เกิดสิ่งสกปรกเกาะติดได้ต้องเป็น
วัสดุที่ล้างและทำความสะอาดได้ง่าย ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
แห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีห้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้โดยเฉพาะ และห้องน้ำห้องส้วมต้องแยกออกเป็นสัดส่วน
ต่างหากให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีแสงสว่างทั้งที่เป็นแสงธรรมชาติและแสงไฟฟ้าเพียงพอไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยไม่ทำให้การ
มองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไป ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยช่องทางการระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของพื้นที่
ห้อง หรือ อาจจัดให้มีพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และ
มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ติดตั้งให้ห่างจากฝาผนังหรือเพดานอย่างน้อย ๓๐ เซนติเมตร เพื่อ
ความสะดวกต่อการตรวจสอบและทำความสะอาด ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตร
และอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ โรงฆ่าสัตว์ ที่พนักงานโรงฆ่าสัตว์อาจเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกล้างตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะและการป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) มีระบบระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ และห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย

(๖) ต้องมีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีคุณภาพและห่างจากอาคารผลิตพอสมควร

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) ต้องมีการกำจัดแมลง นก สัตว์ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษทั้งภายในและภายนอกและบริเวณโรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๒) ยาฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่กฎหมายกำหนดให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และใช้อย่างระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์และปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องจัดวางสิ่งของในโรงฆ่าสัตว์เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ดังนี้

(๑) เครื่องมือ อุปกรณ์ โต๊ะ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติต้องทำความสะอาด

(๒) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าสัตว์ หากพบว่ามีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคและทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์รวมถึงแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันที เพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๓) สบู่ สารซักฟอกและการฆ่าเชื้อโรคต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนเนื้อสัตว์

(๔) น้ำที่ใช้ล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้รักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและมีอย่างเพียงพอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีมีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ที่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์ประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ตามที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหมวด ๕ การขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๐ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าและชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ต่อพนักงานท้องถิ่นและเสียค่าอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ในกรณีต่อไปนี้ จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะตามพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราว ว่าเป็นท้องที่กักตุนและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่เกิดผลสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒ ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์, นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใด จำหน่าย หรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้งตามข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคหรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์นั้นและแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีเพื่อคืนเงินค่าอากรและค่าธรรมเนียมแก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๒๖ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าเนื้อสัตว์นั้นเป็นโรคหรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ข้อ ๒๗ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามข้อบัญญัตินี้ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์

ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้


เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ก็ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ได้ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้นำข้อ ๒๕ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ บรรดาค่าอากร ค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

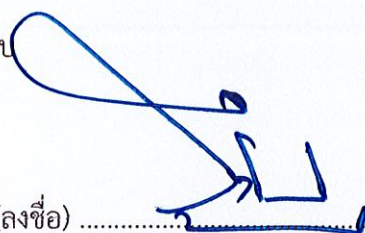
ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓๐ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ) 

(นายจรัส คำแก่น)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

เห็นชอบ 
(ลงชื่อ)

(นายรุ่งโรจน์ ตันวุฒิ)

นายอำเภอแม่ลาว

๐ 8 ม.ค. 2567



เลขที่.....

แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการฆ่าสัตว์
เรียน พนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....

ต.รอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....บึงสี

อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

มีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ ชนิด.....จำนวน.....ตัว.....จำนวน.....ตัว

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

สิ้นสุดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

ในโรงฆ่าสัตว์ชื่อ.....ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เลขที่.....

ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก / ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....

อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

และมีรายละเอียดแหล่งที่มาของสัตว์ ดังนี้

๑. ชื่อฟาร์ม / ชื่อผู้ประกอบการ.....

ที่ตั้งฟาร์มเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล / แขวง.....อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....

เลขทะเบียนฟาร์มมาตรฐานที่.....(ถ้ามี) หรือ

๒. ตามเอกสารแนบท้าย (แสดงรายละเอียดแหล่งที่มาของสัตว์)

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

แบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....

ได้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์ชนิด.....จำนวน.....ตัว ในโรงฆ่าสัตว์ชื่อ.....

เลขที่ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์.....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....น. สิ้นสุดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

และได้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ จำนวน.....บาท.....สตางค์ ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับแจ้งการฆ่าสัตว์

(.....)

พนักงานท้องถิ่น / พนักงานเจ้าหน้าที่

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

| | | |
|---|-------|-----------|
| (ก) โค | ตัวละ | ๒๐ บาท |
| (ข) กระบือ | ตัวละ | ๒๕ บาท |
| (ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ | ตัวละ | ๑๕ บาท |
| (ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม | ตัวละ | ๑๐ บาท |
| (จ) แพะหรือแกะ | ตัวละ | ๑๐ บาท |
| (ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน | ตัวละ | ๒๐ สตางค์ |
| (ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง | ตัวละ | ๒๐ บาท |

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

| | | |
|---|-------|-----------|
| (ก) โค | ตัวละ | ๒๐ บาท |
| (ข) กระบือ | ตัวละ | ๒๕ บาท |
| (ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ | ตัวละ | ๑๕ บาท |
| (ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม | ตัวละ | ๑๐ บาท |
| (จ) แพะหรือแกะ | ตัวละ | ๑๐ บาท |
| (ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน | ตัวละ | ๒๐ สตางค์ |
| (ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง | ตัวละ | ๒๐ บาท |

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

| | | |
|--------------------|---------------------------------|----------|
| (ก) ใบอนุญาต | ฉบับละ | ๕๐๐ บาท |
| (ข) การต่อใบอนุญาต | ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม | ใบอนุญาต |
| (ค) การโอนใบอนุญาต | ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม | ใบอนุญาต |
| (ง) ใบแทนใบอนุญาต | ฉบับละ | ๑๐๐ บาท |